

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. София, 11.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10116** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх. № 21047519/14.09.20г на Н. В. Т. с проц.представител адв. Д.К. против Решение от 20.01.20г. по нахд № 12888/18г. на СРС, НО, 9ти състав, с което е потвърдено НП № 2724/09.07.18г на Началника на 09 РУ-СДВР, с което на касатора е наложено адм.наказание глоба в размер на 30лв за нарушение по чл. 7 ал.1 от ЗБЛД, на осн. чл. 81 ал.2 т.2 от ЗБЛД.Нарушението е извършено на 18.06.18г в [населено място] и се състои в това, че при извършена полицейска проверка на лицето се установява, че то не е съхранило документ за самоличност-лична карта.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и материално и проц.незаконно, като се моли за отмяната му и отмяната на НП.Твърди се, че при възражение на наказаното лице в хода на съдебните прения пред СРС относно местоработата на актосъставителя и свидетеля по АУАН, СРС е следвало служебно да събере доказателства за това/такова доказателствено искане се прави и пред кас.инстанция, като е отхвърлено с протоколно определение/. Твърди се нарушение по чл. 43, чл.44 и чл. 40 от ЗАНН, като липсват доказателства АУАН да е надлежно връчен на наказаното лице.Лицето е отказало да подпише АУАН, но това не дава право на актосъставителя да му откаже да прочете АУАН и да му връчи екземпляр от него.Налице е нарушение относно отразения в АУАН свидетел, като не е ясно той свидетел на кое точно е- на нарушението, на установяването му, на съставянето на

АУАН, на връчването на АУАН при отказ. Депозирани писмени бележки са идентични със самата кас.жалба. В съд.заседание касаторът не се явява или представлява.

Ответникът- Началника на 09 РУ-СДВР, не се явява или представлява в съд.заседание. Депозирани са отговор по кас.жалба от юрк.П. и писмени бележки от юрк.Н.Г., в които жалбата се оспорва като неоснователна, претендира се юрисконсултско възнаграждение, оспорва се размера на претендирания от касатора адв.хonorар, моли се за отхвърляна на кас.жалба. Сочи се, че фактите и обстоятелствата са безспорни и са установени от АНО и СРСче лицето е представило при проверката повредена лична карта/, не е налице маловажност по чл. 28 от ЗАНН, не са налице сочените от касатора нарушения, дадена е правилна правна квалификация на нарушението.

Прокурорът изразява становище за правилност на решението на СРС.

Съдът намира кас. жалба за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежни съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу акт от категорията на посочените в чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Кас.състав намира следното:

Решението на СРС е валидно и допустимо, както и мат.законосъобразно/за което кас.състав следи служебно/, като не са налице допуснати от СРС съществени проц.нарушения /каквито се твърдят/.

На първо място, СРС е събрал доказателства относно заеманите длъжности от издателя на НП и от актосъставителя и от издадени заповеди за определяне лицата, компетентни да издават НП/АУАН / от доказателствата се установява, че двете лица разполагат с компетентност да издадат НП/АУАН като процесните./От свид.показания на актосъставителя се потвърждава отразеното в АУАН, че личната карта на касатора/поискана от актосъставителя за проверка във връзка с извършваната от последния полицейска регистрация на касатора в 09 РУ-СДВР/ била повредена в областта на водния знак/спукана/, като отказът на касатора да подпише АУАН/съставен в момента/ бил документиран с подписа на колегата на актосъставителя-Д.. В нито един момент наказаното лице не оспорва констатацията, че личната му карта действително е била повредена, т.е. Този факт не е оспорван от него. Видно е от възивното дело, че наказаното лице не се е възползвало от възможността да ангажира свой свидетел/в режим на довеждане, както е поискал с нарочна своя молба/ , като не е ангажирали никакви доказателства пред СРС и не е направило доказ.искания, респ. такива за установяване точната длъжност на свидетеля по АУАН. Нещо повече, видно от становището по същество на спора на адв. К. пред СРС, той самият сочи, че свидетелят по АУАН е служител на 09 РУ-СДВР, който към момента на съставяне на АУАН е бил разследващ полицай/към момента на съдебните прения е дознател/, който води срещу наказаното лице разследване.Видно е от представения АУАН, той е съставен със свидетел А. Н./служител на 09 РУ-СДВР, свидетел при установяване на нарушението и съставянето на АУАН/, а отказът на Т. да подпише АУАН и да получи екземпляр от него е документиран с подписа на свид. Щ. К. Д..Следователно в АУАН има подписи на двама свидетели, като само за Д./свидетел на отказа/, не е посочено в АУАН каква длъжност заема/но явно наказаното лице е наясно с нея, след като Д. води срещу него друго разследване в 09 РУ-СДВР/.Правилно СРС е посочил, че АУАН не е съставян в отсъствието на нарушителя, поради което чл. 43 ал.4 от ЗАНН е неотнoсим.АУАН е съставен

правилно в присъствието на свидетел, присъствал при установяване на нарушението/А. Н. от 09 РУ/, като е спазен чл. 40 ал.1 и чл. 43 ал.1 от ЗАНН.СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от събраните по делото доказателства. Извършена е проверка относно допустимостта на въз.жалба, както и относно валидността и законосъобразността на НП, респ. АУАН. Кас.инстанция споделя изводите на СРС, че липсват процесуални нарушения в хода на АНП, като е дадена от АНО правилна правна квалификация на извършеното, а нарушението е безспорно доказано/липсва оспорване на факта на нарушението от страна на наказания всъщност/.Наложено наказание глоба е в предвидения законодателно размер.Липсата на посочен адрес на свидетеля на отказа/съгл. чл. 43 ал.2 от ЗАНН за свидетел на отказа се посочват име и адрес/, не е съществено проц.нарушение според съд.практика/има посочени три имена, като не е задължително посочване на месторабота, за което възразява касатора/.Свидетелят Д. е свидетел както за отказ да се подпише АУАН, така и за отказ да се получи екземпляр от него//видно е от бланката на самия АУАН, че има два отказа на нарушителя, а свидетеля е такъв и за двата отказа/.

Решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено. При този изход на спора на ответника се дължат разноски, съгл. чл. 143 ал.4 от АПК вр. чл. 63 ал.3 от ЗАНН. На ответника следва да се присъди юрк. възнаграждение по чл. 78 ал.8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредба за правната помощ в размер на 80лв.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, Кас.състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.01.20г. по нахд № 12888/18г. на СРС, НО, 9ти състав.

ОСЪЖДА Н. В. Т. от [населено място], обл.В. да заплати на Столична Дирекция на вътрешните работи сумата от 80 лв. /осемдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: